

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 284/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. S., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestskej časti B. v konaní o priestupku vedenom pod sp. zn. SU-2010/7297-4001/pk/VL, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. S. o d m i e t a z dôvodu nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2011 doručená sťažnosť Mgr. J. S., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v

primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestskej časti B. (ďalej len „porušovateľ“) v konaní o priestupku vedenom pod sp. zn. SU-2010/7297-4001/pk/VL (ďalej len „namietané konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bola 19. februára 2011 doručená zásielka porušovateľa označená ako „*Výzva na zaplatenie dlhu*“, ktorej súčasťou bolo aj rozhodnutie porušovateľa sp. zn. SU-2010/7297-4001/pk/VL z 19. novembra 2010. Sťažovateľ podal proti označenému rozhodnutiu odvolanie, ktoré doručil porušovateľovi ako stavebnému úradu prvého stupňa 28. februára 2010. Súčasne podal proti označenému rozhodnutiu návrh na obnovu konania.

Dňa 19. apríla 2011 bol sťažovateľovi doručený prípis, ktorým mu porušovateľ oznámil, že odvolanie podal oneskorene, a tiež to, že bolo začaté konanie o obnove na základe jeho podnetu z 28. februára 2011. Sťažovateľ podaním z 29. apríla 2011 požiadal porušovateľa o odstránenie prieťahov v konaní a doručenie mu upovedomenia podľa § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, „*keď som súčasne oznámil, že mi nebolo doručené upovedomenie o predložení odvolania orgánu podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku*“.

Sťažovateľ tvrdí, že porušovateľ „*bol povinný v lehote 30 dní zaslať odvolanie na odvolací orgán*“, čo „*nie je náročným úkonom*“, pričom porušovateľ „*bol vyzvaný na odstránenie prieťahov v konaní a napriek uvedenému tak nevykonal do dňa 08. 06. 2011. Mám teda za to, že počnúc dňom 31. 03. 2011 do 08. 06. 2011 vznikli prieťahy v konaní... Dôsledkom tohto nekonania je bránenie sťažovateľovi na rozhodnutie o odvolaní...*“.

Na tomto základe sťažovateľ zastáva názor, že boli porušené jeho ústavou garantované práva, a preto žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol a vyslovil, že postupom porušovateľa v namietanom konaní bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal porušovateľovi,

aby v namietanom konaní konal bez zbytočných priet'ahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 250 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a svojho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom porušovateľa v namietanom konaní. Porušovateľ v namietanom konaní koná ako stavebný úrad prvého stupňa, t. j. ako orgán verejnej správy (správny orgán).

V zmysle § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy preskúmavajú v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V zmysle § 244 ods. 3 druhej vety OSP postupom správneho orgánu (orgánu verejnej správy) sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť

orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že rozhodovanie o nečinnosti orgánov verejnej správy, a teda aj o ochrane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je zverené všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva. V danom prípade sa teda sťažovateľ môže domáhať ochrany svojich práv podaním žaloby proti nečinnosti porušovateľa v namietanom konaní podľa § 250t ods. 1 OSP. O tejto žalobe je oprávnený a povinný rozhodnúť miestne príslušný všeobecný súd, čo vzhľadom na princíp subsidiarity vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2011